

VALDĪBAS VĒSTNESIS

Maksa par „Valdības Vēstnesi“:

ar piesūtīšanu	bez piesūtīšanas
par:	(sapemot eksped.) par:
gadu . . . Ls 22,—	gadu . . . Ls 18,—
1/2 gadu . . . 12,—	1/2 gadu . . . 10,—
3 mēn. . . 6,—	3 mēn. . . 5,—
1 " . . . 2,—	1 " . . . 1,70
Pie atkalpār- devējiem . . . —,12	Par atsevišķu numuru . . . —,10

Latvijas valdības

Iznāk katru dienu, izņemot

Redakcija:

Rīga, pili № 2. Tel. № 20032
Runas stundas no 11—12

oficiāls laikraksts

svētdienas un svētkudienas

Kantoris un ekspedīcija:

Rīga, pili № 1. Tel. № 20031
Atvērts no pulksten 9—3

- Sludinājumu maksa:
 a) tiesu sludinājumi līdz 30 vienlējīgām
trīndinām Ls 4,—
 b) citu iestāžu sludinājumi par katru
viensētu rindīnu —,20
 c) no privatiem par katru viensētu rindīnu
(par obligat. sludin.) —,25
 d) par dokumentu pazaudešanu no katras
personas —,80

Nr. 70

Pirmdien, 26. martā 1928. g.

Valsts Prezidenta pavēle armijai un flotei.
Muitas departamenta rīkojumi par ievedmuitas tarifa pielietošanu.

Valsts Prezidenta pavēle armijai un flotei

1928. gada 26. martā

Nr. 211.

§ 1.

Apstiprinu leitnanta dienesta pakāpē
3. Jelgavas kājnieku pulka atvajināto
Lāčplēša kāja ordeņa kavalieri Stanislavu
Aleksandrovīču un 5. Cēsu kājnieku
pulka atvajināto Lāčplēša kāja ordeņa
kavalieri Alfrēdu Lamme.

§ 2.
Pārvietoju dienesta labā Artillerijas inspekторa šaba kapteini Jāni Kalaci uz Smagās artillerijas pulku.

§ 3.
Pārvietoju uz paša vēlēšanos 7. Siguldas kājnieku pulka leitnantu Heinrichu Vilhelmu Mami uz 2. Ventspils kājnieku pulku.

§ 4.
Atļauju nēsāt Armijas komandieņa šaba operatīvās dalas pulkvedim-leitnantam Aleksandrim Vinteram piešķirto Zviedrijas Karāliskā ūkēpa I klases virsnieka ordeni un tās pašas dalas virsleitnantam Indrikim Kreicam Zviedrijas Karāliskā ūkēpa II klases virsnieka ordeni.

Valsts Prezidents G. Zemgals.
Kāja ministris, generālis Ed. Kalniņš.

Valdības rīkojumi un pavēles.

Muitas departamenta rīkojumi par ievedmuitas tarifa pielietošanu.*)

1928. g.

283. Rīkojums № 3/t. Rokas un tualetes (kabatas) spoguļi pie (visām muitām). Ildzināmi galanterijas precēm un mutojami pēc ievedmuitas tarifa 215. p. attiecīgā pktā.

Muitas departamenta direktors E. Dundurs.
Tarifa nodajas vadītājs Kļaviņš.

*) Skat. 1927. g. „Valdības Vēstneši“ 294. numurā.

Muitas departamenta rīkojumi par izvedmuitas tarifa pielietošanu*).

1928. g.

48. Rīkojums № 1/t. Zāģēti koku materiāli, garumā 9 līdz 10 angļu pēdas (10. angļu pēdu neieskaitot), mutojami kā gali pēc izvedmuitas tarifa 3. panta 2. pktā attiecīgā burta.

49. Rīkojums № 2/t. Pie kapbaļķu izvešanas, ja tilpums izvedmuitas aprēķināšanai tiek noteikts pēc konosamentiem, saskaņā ar nosacījumiem par muitas uzraudzību pie tādiem ar muitu apliktēm koka materiāliem, kas eksportējami pa jūras ceļu (izsludināti „Valdības Vēstneši“ 1924. g. 82. numurā) un ja konosamentos kapbaļķu daudzums uzrādīts tultos viens tults pieildzīvāms 132,5 angļu kubikpēdām, skaitot, ka vienā tultā ieiet 10 kapbaļķi caurmērā tievgalī 11 collas, kopgarumā 200,6 tekošas angļu pēdas.

Ja tultā ieejošo kapbaļķu caurmērā tievgalī ir 10 collas, tekošo pēdu kopskaitis palielināms par 17%, bet ja caurmērā tievgalī ir 12, 13 un 14 collas tekošo pēdu skaitis, par katru collu samazināms par 20%.

Konosamentos uzdotu datu pārbaudišanai izvedējam reizē ar konosamentu jāiesniedz multai arī kapbaļķu specifikāciju, pēc kuras multa izrēķina tultus saskaņā ar šo rīkojumu.

Ar šo atcelts 1927. g. 17. novembra rīkojums № 30/t.

Sakarā ar kādas muitas pieprasījumu kapbaļķu kubikpēdu aprēķināšanas lietā muitas departaments ziņo sekošo:

Saskaņā ar departamenta 1928. g. 27. janvāra rīkojumu № 2/t, kubatūra kapbaļķiem aprēķināma tikai tādā gadījumā, ja kapbaļķu caurmērā tievgalī ir 9, 10, 11, 12, 13 un 14 angļu vai Holandes collas, pie kam rīkojumā minētie procenti atvelkami resp. pieskaitāmi tekošo pēdu kopskaitam vienā tultā, t. i. 200,6 angļu resp. 216 Holandes tekošām pēdām un nevis visas partijas attiecīgas dimenzijas tekošo pēdu kopskaitam.

Pārējiem kapbaļķiem, kuŗu caurmērs neatbilst minētām dimenziām, kubatūra aprēķināma pēc specifikācijas uzdotiem datiem tieši kubikpēdās.

Izraudzētas, notīrītas no spalvām, slapjas ādas pieildzīnāmas nemītām ādām un mutojamas pēc izvedmuitas tarifa

51. Rīkojums № 5/t. Muitas departamenta direktors E. Dundurs.
Tarifa nodajas vadītājs Kļaviņš.

Iekšlietu ministra paskaidrojumi.

21. martā, apspriežot Saeimā iekšlietu ministrijas budžetu, ministrs E. Laimiņš deva sekošus paskaidrojumus:

Augsti godātie deputātu kungi! Vakar un šodien vairāku deputātu runās tika izteikti pārmetumi iekšlietu resora darbiniekim. Šie pārmetumi galvenā kārtā ir izteikti policijas darbiniekim: ārējās, kriminālpolicijas un politiskās policijas. Stipri uzbruka arī aizsargu organizācijām. Man šķiet, neviens nejemsies apgalvot, ka ierēdnū darbībā nenāk priekšā kļūdas, ka nenāk priekšā nelietderīga rīcība, ka viens otrs ierēdnū savā darbā nav pieļādis nelikumības vai pat noziedzības. Tādi gadījumi ir bijuši un arī būs ierēdnū, jo policijas un iekšlietu ministrijas darbinieku sastāvs ir ļoti liels; šo darbinieku uzdevumi ir sarežģīti, komplikēti. Tādēļ arī nav nekā sevišķa, ja vienā otrā gadījumā ir izdarīti likuma pārkāpumi vai nu aiz nezināšanas vai arī aiz lauprātības. Bet jākonstatē, ka tādu ierēdnū skaits ar katru gadu samazinās. To mums rāda statistika par ierēdnū izdarītiem pārkāpumiem; to skaits ar katru gadu samazinās. Tas arī ir saprotams, jo mums ir jau lielāks kadars iestrādājušos resora darbinieku, un katra darbinieka vietā, kas ir noziedzīs, mēs varam dabūt citu spējīgaku, vairāk piedzīvojušu, kā darbība vairākās gadus ir novērota. Pārmetumi tika izteikti arī lauku policijas darbiniekim. Tas arī ir saprotams, jo lauku policijas darbība norit ne zem tik ciešas un tiešas kontroles, kā pilsētās, kur visu policijas ierēdnū darbība tieši var tikt novērota; bet uz laukiem policijas darbinieki, sevišķi kārtīnieki, dzīvo tālu no savas tiešas priekšniecības. Tādēļ viņu izdarītās kļūdas vai nelikumības, ja par to neienāk priekšniecībai attiecīgās sūdzības, grūti konstatēt. Ja ienāk sūdzības par kādu policijas ierēdnū, vienalga — augstāku vai zemāku, attiecīga priekšniecība tās izmeklē, piegriež tām vajadzīgo vēribu un uzliek sodu, skatoties pēc nozieguma lieluma.

Kriminālpolicijas ierēdnū tika izteikti sevišķi smagi apvainojumi kā kukuļņemšana, tā arī arrestēto piekaušanā. Man jāsaka, ka baumas par to, ka notiek kukuļņemšana no kriminālpolicijas ierēdnū, arī man ir zināmas. Bet nav neviens konkreto gadījuma, kur būtu pierädis, ka tāda kukuļņemšana ir notikusi. Kādu nedēļu atpakaļ bija gadījums, kur kādu policijas ierēdnū apvainoja kukuļņemšana. Es uzdevu lietu noskaidrot, un tiešām šai lietā tika konstatētas pazīmes, ka ierēdnū mēģinājis izspiest kukuļus. Protams, jau otrā dienā šis ierēdnū vairs nebija dienestā, tas tika atlaipts. Es varu apgalvot, ka nebūs ne mazākās žēlastības pret tiem ierēdnū, kas izdarījuši lidzīgus pārkāpumus un katrā tādā gadījumā attiecīgais ierēdnās tiks uz vietas atlaipts. Bet arī pilsoņi, kas griežas ar sūdzībām par kukuļņemšanu pie viena otra deputāta vai arī pilsoņa, pie nopratināšanas visu parasti galīgi noliedz. Protams, ka tādēļ augstākai priekšniecībai ir ārkārtīgi grūti kaut ko darīt, ja nav nekādu tiešu pierādījumu par izdarīto noziegumu.

Par policijas ierēdnī Jurevicu jau runāja pie 1926. gada budžeta apspriešanas. Tad aizrādīja, ka viņš nēmis aktīvu dalību slepenpolīcijas darbībā 1905. vai 1906. gadā. Es lūdzu toreizējos budžeta komisijas locekļus, kuŗi uz to aizrādīja, dot kaut kādus konkrētus aizrādījumus, kad un kārī tas ir bijis. (Sauciens pa kreisi: „Vai jūs šaubaties par to, vai viņš pats noliedz to?“) Bet to neviens nevarēja pateikt. Vēlāk Jurevica kungs man atnesa apiecību, no kuŗas bija redzams, ka viņš tāni laikā

dienējis privatā uzņēmumā kā ierēdnis. Šī apliecība pielikta pie lietas (starpīcīcīs pa kreisi). Pieejemsī pat, ka viņš ir bijis toreiz slepenpolīcijas dievnātā. Varēja gaidīt, ka 1927. gādā viņu atlaidis. Izrādījās tomēr, ka pagājušā gadā šis ierēdnū jums izrādījās par labu un mēs nedzīrdējām pārmetīmus. Turpēlīm šogad jūs atkal nākat ar tiem. Tas liek domāt, vai šeit nav kāds cits iemesls. Ja būs kaut kādi noteikti dati, tad, bez šaubām, tiks sperti soli šī ierēdnī atlaišanai. Mums pastāv likums par civildienesu, un bez temesla atlaišt ierēdnū nevar, var rikoties tikai saskaņā ar likumu. Ja būs iemesls, es tā arī rikošos, Runājot tālāk par politiskās pārvaldes darbību, starp citu tika izteikti pārmetumi, ka šīs dienos mēnešos esot redzams jauns virzīns, jo smaguma punkts tiekot vairāk vērsts uz legalām organizācijām, uz sociāldemokrātu strādnieku partiju, vai arī citām sociālistiskām organizācijām. Tur it kā bez pamata izdarīt kārtīšanas un vajājot soc. demokr. partijas vai organizāciju biedrus. Uz to man jāatbat, ka ir bijuši gadījumi, kur patiesīšā izdarītās kārtīšanas pie šo legālo organizāciju un partijas biedriem. Par nozēlošanu tomēr gandrīz visām šīm kārtīšanām ir bijis pamats, jo atrasta nelegala komūnistiska literatūra vai citi lietišķi pie-rādījumi.

Viens tāds gadījums ir bijis ar Rīgas pilsetas domnieku Hermanni, tur pie kārtīšanas nekas nav atrastis. (Starpīcīcīs pa kreisi). Jus jautājet, kādēļ tad kārtīšīts? (Sauciens pa kreisi). Es domāju, ja kārtīšanu izdarīs tikai tad, kad politiskās pārvaldes rīcībā būs neapšaubāmi dokumenti par kārtīšanas vajadzību, tad nevienu noziedznieku nevarēs noķert, jo tādi gadījumi ir reti. Kas ir atrasts pie pārējām kārtīšanām, to es no politiskās pārvaldes ziņojuma jums varu pateikt. Kārtīšanas ir izdarītas arī pagājušā gada, jūlijā, Rūjienā, kur apcietinātas „Strādnieku Sporta un Sarga“ divas biedrības un nodotas tiesai, jo pie viņām atrasta komūnistiska literatūra; tad pagājušā gada decembrī ir Valmieras „Strādnieku Sporta un Sarga“ divi biedri apcietināti un nodoti tiesai par pretvalstisko darbību. Tā tālāk šīnā gadā Valmieras aprīķi izdarītas kārtīšanas pie daudziem laukstrādnieku arod biedrības biedriem. Sešas personas apcietinātas un nodotas izmeklēšanas tiesneša rīcībā, kā apvainotas tās pašas noziedzības. (Starpīcīcīs pa kreisi). Ja jūs šaubaties, jūs varat tiesāt materiālus pārbaudit, viņi atrodas pie izmeklēšanas tiesneša. Tād nesen, 17. martā apcietināja kādu Birzgalu, kuŗš ir sociāldemokrātu partijas biedrs, partijas Vidzemes apgabala propagandists, kuŗš ir arī Mārsnēnu „Strādnieku Sporta un Sarga“ nodajas priekšnieks; otrs apcietinātais ir Jurgensons, arī „Strādnieku Sporta un Sarga“ biedrs. Redziet, tie ir fakti, kuŗi skaidri pierāda, ka ir bijis jaizdara kārtīšanas. Ja politiskā pārvalde to nebūtu darījusi, tad būtu jāsaka, ka viņa nesiāv savu uzdevumu augstumos. Tā tādēļ nav bijusi nekāda izrēķināšanās vai kādas partijas val organizācijas biedru vajāšana un šai rīcībai ir bijis pamats. Jums, kungi, liekas, visiem zināms, ka nelegalie elementi — komūniisti — visiem līdzekļiem cēsas iekļūt visās legalās organizācijās, ne tikai sociālistiskās, bet arī pīsoniskās. Tas ir noteikts no viņu partijas centrālkomitejas, par ko var lasīt kāda „Cīpas“ numurā. Tur skaidri pateikts, ka visiem spēkiem jācēs iekļūt laukstrādnieku biedrības, strādnieku sporta biedrības u. t. t. (Sauciens pa kreisi: „Aizsargu!“). (Br. Kalniņš no vietas „kāpēc jūs nearestējat?“). (Starpīcīcīs pa kreisi).

Tālāk par ierēdnū pārcelšanu. Deputāts Kaupīga kungs man atnesa spānas rākumā atzī-

rādīja, ka laikrakstos parādījušās ziņas, ka tagadējā valdība sākot izrēķināšanos ar ierēdņiem, kuri iecelti agrākās valdības laikā. Šādus ierēdņus vai nu atcelšot no amatām vai pārcelšot uz citu vietu. Kaupīņa kungs pārgāja uz konkreto gadījumu — krimināluzrauga lietu Slokā. Šis ierēdnis nav iecelts iepriekšējās valdības laikā, bet gan daudz agrāki — 1925. vai 1926. gadā. Tā tad šīm aizrādījumam nav nekāda pamata. Es gaidīju, kad Kaupīņa kungs, kas šī uzrauga pārcelšanas lietu labi pārzin, apstāklus apgaismos vispusīgi un objektīvi. Bet viņš sniedza tikai tos datus, kas viņam bija izdevīgi un pretējos noslēpa. Es apgaismošu šo lietu pēc tiem materiāliem, kuri ienākuši iepriekšējās un arī tagadējās valdības laikā. Slokas krimināluzraugu pārfects pārcēlis pagājušā gada aprīļa sākumā. Pārcelšanas iemesls bijis raodus nesaskāras starp šo ierēdnī un dažām pilsoņu aprindām. Pārmests šīm ierēdņim, ka viņš cēnās izpatīt vieniem, nesastādot protokolus par pārkāpumiem, sakārā ar saistošiem pilsētu noteikumiem, kamēr pret otriem ieturējies daudz stingrāki u. t. t. Gjūti pārbaudit, cik šie pārmetumi pareizi vai nepareizi. Vieni liecīna vienu, otri pavism pretējo. Bez tam tāda pārcelšana nav nekas sevišķs un tiek izdarīta joti bieži. To izdara ne tikai pārfects, bet arī sava iecirkņa robežas iecirkņa priekšnieks. Pēc tam, kad pārfects bija devis rīkojumu par pārcelšanu, toreizējais resora vadītājs, acīmredzot, uz dažu organizāciju lūgumu, bija devis pārfectam norādījumu ierēdnī atstāt Slokā. Nu sākās sūdzības, kuru ir veselas 20 lapas. Nāca vieni un prasi, ka uzraugu vajaga pārcelt no Slokas uz citurienu, otri — ka vajaga atstāt. Kaupīņa kungs minēja, ka pret šo ierēdnī nostājusies tikai Slokas pilsētas dome un otrā pusē visas Slokas organizācijas.

Tas ir nepareizi. Par pārcelšanu no Slokas lēmusi pilsētas dome ar $\frac{2}{3}$ balsu vairākumu un prasa vēl kādas 5 organizācijas, bet par atstāšanu 9 organizācijas. Jāsakā, ka organizācijas nav iznesušas šos lēmumus biedru sapulcēs, bet parakstījušies organizāciju uzdevumā dažas personas. Ko bija darit? Laut turpināties šai brēkai ap vienu ierēdnī, atstājot viņu Slokā? Dažas organizācijas lūdza, ka nākot pilsētas vēlešanas un visādā ziņā vajagot atstāt līdzsīnejā vietā pa vēlešanu laiku. Tas apstāklis mani vēl vairāk pārliecīnāja, ka viņu tur nevar atstāt, jo kad nākšies vēlešanu agitācija un sapulces, tad tāds ierēdnis nevarēs būt objektīvs. (Sauciens pa labi: "Parreizi!") Tāpēc es devu rīkojumu šo ierēdnī pārcelt. Man ir brīnumis, ka taisni par šī viena zemākā ierēdnī pārcelšanu tik stipri pārmetumi. Iepriekšējās valdības laikā augstākais ierēdnīs pārcēla, pat pazeminot amatos, un kad iūdza netikai 9, bet 60 organizācijas par atstāšanu, tad par to nepacēlās no Jūsu puses ne viena balss. Var būt, ka šīs gadījumā iemesls brēkai ir tas, ka šīs uzraugs ir ierēdnī arodbiedrības darbinieks, kurš mēģinājis organizēt policijas darbiniekus šīs arodbiedrībā, nodibinātā policistu sekcijs, un ka šī arodbiedrība iestājusies Latvijas arodbiedrību centrālē, un šīs pats ierēdnī ievēlēts arī arodbiedrības valdē. Varbūt, ka te atrodas šīs lietas smaguma

punkts. To es, saprotams, nejemos apgalvot. (Starpsaucieni pa kreisi.)

Tālāk izteica pārmetumus iekšlietū ministrijas preses un biedrību nodalai par tās it kā nelielderigo rīcību ārzemju literātūras cenzēšanā. Uzbrukumi minētai nodalai atkārtojas katru gadu, un tādus joti viegli arī izdarīt. Nav iespējams šīs ārzemē iznākošās grāmatas izšķīpot 2 no teiktās dajas, t. i. tādās, kuras var ielaist, un tādās, kuras nevar ielaist. Katram ir savī ieskatī. Vienam liksies, ka zināmu grāmatu var ielaist, otrs turpretīm teiks, ka to nevar darīt. Te lielu lomu spēle subjektīvais ieskats, ar ko mums jārēķinās

Deputāts Bruno Kalnīņa kungs nolasīja aizliegto grāmatu virsrakstus, domādams, ka ar virsrakstu nolasīšanu tā lieta jau būtu skaidra. Kungi, grāmatu virsrakstu nolasīšanā vēl nekā nedod. No virsraksta vēl nevar spriest, kāds grāmatas saturs. Man pašam nākuši priekšā vairāki gadījumi, kur grāmatas Krievijā izdotas jau priekš kā no augstskolas mācības spēkiem. Tagad šo grāmatu ievešana no liegtā. Kamēdē? tamēdē, ka no tagadējās Krievijas izdevniecības grāmatām pielikti klāt vai nu ievada vai gala vārda veidā daudzas lappuses lieli raksti, kas pēc satura ir skaidra komūnīstiskā agitācija. Saprotama lieta, ka šādas grāmatas nevar ielaist. To pašu var teikt arī par dažām vēstures grāmatām, kas izdotas Padomju Krievijā. Atkal varētu celt iebildumus pret šo grāmatu nejelaišanu. Bet tajās, kur iet runa par Latvijas apstāklīem, ir nozākāta mūsu valsts iekārtā, mūsu likumi. Sakāt kungi, vai tādu grāmatu var ielaist? Preses un biedrību nodala sastāda atsevišķu sarakstu par aizliegtām grāmatām, tas tiek pastāvīgi kontrolēts un vienā otrā gadījumā aizliegumu atceļ. Vēl aizrādīja, ka nav nozīme nejelaišanai grāmatas, ja tās te uz vietas pārtulkotas un izdotas latviešu valodā. Tādos gadījumos lūdz tiesu iestādes tulkoto grāmatu konfiscēt. Tiesa nolejī val nu zināmo grāmatu izņemt iz apgrozības vai lūgumu noraida, pēc kam aizliegumu atceļ. Preses nodalas darbiniekiem nav iespējams veikalos visas grāmatas pārbaudit, un ir, varbūt, viena otra grāmata tirgu, kura faktiski būtu noliedzama. Vēl Kalnīņa kungs aizrādīja, ka par to, ka grāmatas tiek noliegas, sūdzoties grāmatu veikals "Daire un Darbs". Sis veikals visvairāk arī no Padomju Krievijas tādās ievēlētās un viens no jūsu frakcijas deputātiem, Raina kungs, ir šī veikala līdzīpašnieks. Ar to, varbūt, arī izskaidrojamas daudzas sūdzības un izteiktie pārmetumi. (Br. Kalnīņš no vietas: "Vai tāpēc, ka Raina kungs saņām sociāldemokrātu frakciju?") (Priekšsēdētājs P. Kalnīņš zvana.)

Vēl Bruno Kalnīņa kungs pārmeta, ka mēs esam izdevuši vienu Lietavas politisko emigrantu. Tas nav pareizi, Kalnīņa kungs, Jums šī lieta vajaga būt zināma, jo vairāki Jūsu frakcijas locekļi par to ir informēti. Šī persona, kāds Kjela, nav izdota kā politisks emigrants, bet kā apvainots kriminālā noziegumā par dezertēšanu. Saskaņā ar noslēgto konvenciju mūsu tiesu iestādes skatīja cauri Lietavas tiesu iesūtītos materiālus, un atzina, ka tie ir tādi, kuri prasa noziedznieka izdošanu, un mums bija tikai jāizpilda dotais rīkojums.

Es negribētu aizkavēt augsto namu ar

atbildēm uz visiem pārējiem sīkiem gadījumiem, kuras šeit minēja Būmeistera kungs un citi deputātu kungi. Saprotams, ka pārkāpumi un noziegumi notiek, bet visos gadījumos, kuri nāk zināmi, tiek spēti attiecīgie soļi un vairīgie sodīti. Beidzot es gribu apstāties pie aizsargu organizācijas, kura arī izpelnījās tik stiprus pārmetumus un uzbrukumus. Kungi, man šķiet, ka runāt par šīs organizācijas svarīgumu un nozīmi mūsu valsts drošības izveidošanā un noslīpīšanā būtu bijis lieki. Domāju, ka vislabāk liecība tam ir taisnītie 10 gadi mūsu aizsargu organizācijas darbā, kas noritējuši zem visas sabiedrības acīm. Vislabāk par to zina lauku iedzīvotāji, tie vislabāki sajūt, ko aizsargi darijuši drošības ziņā, kāda bija drošības sajūta uz laukiem 9 gadus atpakaļ un kāda tā ir tagad. Es atļaušos išsumā ziņot par aizsargu darbibu un par to, ko dara aizsargi drošības ziņā. Pašreiz ir vairāk kā 20000 aizsargu, kuri sadalās 547 nodalās. Viņus nevar grupēt politiskos nogrupējumos, bet drīzāk gan saimnieciskos. Tā: vecsaimnieku ir 36%, jaunsaimnieku arī 36%, bezzemnieku un inteligenčio darbinieku 28%. Aizsargu budžets, kā to jau daži aizrādīja, ir nedaudz audzis, tas ir 258.000 latu liels. Nepareizi ir tā doma, ka visa šī summa aiziet tieši pašu aizsargu vajadzībām. Šī summa nāk aizsargu nodalas vajadzībām, tām vajadzībām, kuras prasa valsts. Valsts prasa, lai aizsargi iet palīgā policijai, lai aizsargos izdarītu militāro apmācību un visa summa, kas paredzēta budžetā, aiziet tieši šīm vajadzībām, paši aizsargi notās neko nedabū. Ja mēs paskatāmies, kāda ir tā palīdzība, kuru sniedz aizsargi policijai, tad redzam, ka 1927. gadā policijas darbībā nēmuši līdzdalibū 6.000 aizsargi 14.000 dienās. Ja aprēķinam par katru dienu tikpat daudz, cik izmaksā policijas kārtībnieks, proti 4 lati, tad iznāk summa pāri par 50.000 latiem. Bet aizsargi šo pakalpojumu izdara bez kaut kādas atlīdzības un nesaņem nevienu grāmatu. Tālāk, aizsargu budžetā paredzēti šautēju iegādāšanai 75.000 lati. Ja mēs paskatāmies, kādu summu aizsargi izleto ieroču un citu priekšmetu iegādāšanai no saviem līdzekļiem, kuras leīvā gan ziedoju mu ceļā, gan pašaplikšanās ceļā, gan no aizsargu izrikojumiem, tad redzam, ka pagājušā gadā šī summa iztaisījusi 300.000 latus. Tā tad viņa ir daudz lielākā nekā tā summa, kuru valsts dod aizsargiem. Par šiem 300.000 latiem ir iegādātas šautenes, patšautenes, sedli u. t. t. Visa šī iegāde nepieder atsevišķiem aizsargiem, bet gan aizsargu organizācijām un kāja laikā nāks armijai par labu. Tāpēc runāt par to, ka budžetā uzņemtā suma ir nevajadzīga un strīpojama, nemot vērā vēl, ka aizsargi par savu darbu nesaņem nekādu atlīdzību, man šķiet, nav nekāda pamata. Ka aizsargi izdara vienu otru pārkāpumu, tas ir tiesa. Tādā organizācijā, kura ir pāri par 20.000 locekļu, šādi pārkāpumi vienmēr nāks priekšā. Visi šie pārkāpumi tiek sodīti, nederigie aizsargi izslēgti. Tā pagājušā gadā disciplinārā kārtā soditi 143 aizsargi un tiesai nodoti 11 aizsargi. Divi no pēdējiem ir attaisnoti, bet 9 soditi ar dažāda veida sodiem. Ja mēs salīdzinām šos skaitus ar tādiem mūsu armijā, tad tie ir daudz

atbildēm uz visiem pārējiem sīkiem gadījumiem, kuras šeit minēja Būmeistera kungs un citi deputātu kungi. Saprotams, ka pārkāpumi un noziegumi notiek, bet visos gadījumos, kuri nāk zināmi, tiek spēti attiecīgie soļi un vairīgie sodīti. Beidzot es gribu apstāties pie aizsargu organizācijas, kura arī izpelnījās tik stiprus pārmetumus un uzbrukumus. Kungi, man šķiet, ka runāt par šīs organizācijas svarīgumu un nozīmi mūsu valsts drošības izveidošanā un noslīpīšanā būtu bijis lieki. Domāju, ka vislabāk liecība tam ir taisnītie 10 gadi mūsu aizsargu organizācijas darbā, kas noritējuši zem visas sabiedrības acīm. Vislabāk par to zina lauku iedzīvotāji, tie vislabāki sajūt, ko aizsargi darijuši drošības ziņā, kāda bija drošības sajūta uz laukiem 9 gadus atpakaļ un kāda tā ir tagad. Es atļaušos išsumā ziņot par aizsargu darbibu un par to, ko dara aizsargi drošības ziņā. Pašreiz ir vairāk kā 20000 aizsargu, kuri sadalās 547 nodalās. Viņus nevar grupēt politiskos nogrupējumos, bet drīzāk gan saimnieciskos. Tā: vecsaimnieku ir 36%, jaunsaimnieku arī 36%, bezzemnieku un inteligenčio darbinieku 28%. Aizsargu budžets, kā to jau daži aizrādīja, ir nedaudz audzis, tas ir 258.000 latu liels. Nepareizi ir tā doma, ka visa šī summa aiziet tieši pašu aizsargu vajadzībām. Šī summa nāk aizsargu nodalas vajadzībām, tām vajadzībām, kuras prasa valsts. Valsts prasa, lai aizsargi iet palīgā policijai, lai aizsargos izdarītu militāro apmācību un visa summa, kas paredzēta budžetā, aiziet tieši šīm vajadzībām, paši aizsargi notās neko nedabū. Ja mēs paskatāmies, kāda ir tā palīdzība, kuru sniedz aizsargi policijai, tad redzam, ka 1927. gadā policijas darbībā nēmuši līdzdalibū 6.000 aizsargi 14.000 dienās. Ja aprēķinam par katru dienu tikpat daudz, cik izmaksā policijas kārtībnieks, proti 4 lati, tad iznāk summa pāri par 50.000 latiem. Bet aizsargi šo pakalpojumu izdara bez kaut kādas atlīdzības un nesaņem nevienu grāmatu. Tālāk, aizsargu budžetā paredzēti šautēju iegādāšanai 75.000 lati. Ja mēs paskatāmies, kādu summu aizsargi izleto ieroču un citu priekšmetu iegādāšanai no saviem līdzekļiem, kuras leīvā gan ziedoju mu ceļā, gan pašaplikšanās ceļā, gan no aizsargu izrikojumiem, tad redzam, ka pagājušā gadā šī summa iztaisījusi 300.000 latus. Tā tad viņa ir daudz lielākā nekā tā summa, kuru valsts dod aizsargiem. Par šiem 300.000 latiem ir iegādātas šautenes, patšautenes, sedli u. t. t. Visa šī iegāde nepieder atsevišķiem aizsargiem, bet gan aizsargu organizācijām un kāja laikā nāks armijai par labu. Tāpēc runāt par to, ka budžetā uzņemtā suma ir nevajadzīga un strīpojama, nemot vērā vēl, ka aizsargi par savu darbu nesaņem nekādu atlīdzību, man šķiet, nav nekāda pamata. Ka aizsargi izdara vienu otru pārkāpumu, tas ir tiesa. Tādā organizācijā, kura ir pāri par 20.000 locekļu, šādi pārkāpumi vienmēr nāks priekšā. Visi šie pārkāpumi tiek sodīti, nederigie aizsargi izslēgti. Tā pagājušā gadā disciplinārā kārtā soditi 143 aizsargi un tiesai nodoti 11 aizsargi. Divi no pēdējiem ir attaisnoti, bet 9 soditi ar dažāda veida sodiem. Ja mēs salīdzinām šos skaitus ar tādiem mūsu armijā, tad tie ir daudz

reizes mazāki. Prasītādēļ vien šīs organizācijas likvidāciju nevar, ja tad to var attiecināt uz jebkuru citu organizāciju, tad jau var prasīt arī armijas likvidēšanu, kur tiek izdarīti tādi pat pārkāpumi un noziegumi.

Tā būtu atbilde uz šeit minētiem svārigākiem aizrādījumiem. Pie pārējiem es nepakavēšos, bet gan nemūš vērā, un ja tie būs pamatoši, bez šaubām, spersu attiecīgos soļus.

Beidzot es gribētu vēl atzīmēt, ka mūsu policijas ierēdņu sastāvs un darbība uzlabojas un līdz ar to izteikt cerību, ka pēc zināma laika mums izdosies, varbūt, sasnietgātādēļ tādu idealu stāvokli, ka mūsu policijas ierēdnīs būs tas, no kura neviens pilsonis nebaidīsies, bet visi gan redzēs viņā savu aizstāvi un to cienis.

Latvija un citas valstis.

Latvija un Igaunija.

Tallinā, 24. martā. Šodien priekšsēdētā Tallinā ierādās Latvijas delegācija pagaidu tirdzniecības līguma noslēgšanai starp Latviju un Igauniju. Stacijā viņu sagaidīt bij ieradušies: Igaunijas ārlietu ministra biedrs Šmidtss, Latvijas sūtnis Seskis, Igaunijas tirdzniecības un rūpniecības kameras prezidents Hurts, Igaunijas ārlietu ministrijas ierēdnī. Plkst. 1 dienā Igaunijas ārlietu ministrijā sākās abu delegāciju apspriedes. Plkst. 2 ārlietu ministrs Rebane delegācijas locekļiem sarīkoja brokastis, pēc kam apspriedes turpinājās. Tallinā Latvijas delegācija uzturēs divas dienas.

Tallinā, 24. martā. Latvijas delegācijas priekšsēdētājs K. Ulmanis sātinā ar Igaunijas preses pārstāvjiem izteicās, ka Latvijas delegācijai esot līdzi pilnvaras pagaidu tirdzniecības līguma noslēgšanai. Šī līgumu jāratificē vienas nedēļas laikā, lai tas varētu stāties spēkā vēl līdz 16. aprīlim, kad savukārt stājas spēkā jaunais Latvijas muitas tarifs.

Latvijas delegācija no savas puses likšot priekšā noslēgt latvju-igaunju tirdzniecības līgumu uz parasta vislielākās labvēlības principa pamata, pie kam pilnos apmēros tikšot piemērots minimālais tarifs.

KURSI.

Rīgas birža, 1928. gada 26. marta.

Devizes

1 Amerikas dollars	5,165—5,175

<tbl_r cells="2" ix="3" maxcspan="

Rencēnu pagasta tiesa,

Vai mieras apr., pamatodamās uz savu 1928.g. 11. janvāra lēmumu un uz pagasttiesu civ. proc. lik. 108. un 109. p., ar šo izsludina, ka laulāts pāris Jānis un Matilde Grāpītī adoptē par savu bērnu un mantinieku Pētera un Antonijas Paeglu dēlu Andreju Pāgeli, dzim. 30. novembrī 1922. g., piešķirt pēdējam savu uzvārdu „Grāps”.

Personas, kurām pret šo adopciiju ir kādi iebildumi, tiek uz aicinātas pieteikties šai tiesai sešu mēnešu laikā, skaitot no šī sludinājuma iespēšanas dienas „Valdības Vēstnesi” trešo reizi.

Pēc minētā termiņa notecešanas nekādi iebildumi netiks pieņemti un šī adopcija skaitīsies par likumīgā spēkā gājušu.

Rencēnos, 1928.g. 28. februāri. L. № 8. 30756

Tiesas priekšēd. J. Skujins. 2. Darbvedis A. Mintāls.

Izemes pagasta tiesa,

Valkas aprīķi, saskanā ar savu 1927. g. 12. maija lēmumu un pagasttieses lik. 108. un 109. p. pamata dāru zināmu, ka šā pagastā „Līvū” mājas dzīv. laulātās pāris Rūdolfs un Antonija Vēcīni adoptē par saviem bērniem Vēru Pichovs, dzim. 1916. g. 30. augustā un Ernestu Pichovs, dzim. 1922. gada 2. maijā, piešķirto adoptētēm visas miesīgo bērnu tiesības ar uzvārdu „Vēcīns”.

Personām, kurām būtu kādas ierunas pret šo adopciiju, tiek uzaicinātas tās pieteikt šai pagasttiesai sešu mēnešu laikā, skaitot no šī sludinājuma iespēšanas „Valdības Vēstnesi” trešo reizi.

Pēc minētā termiņa nekādi iebildumi netiks pieņemti un šī adopcija skaitīsies par likumīgā spēkā gājušu.

Priekšēdātājs E. Grīnbergs. 2. Darbvedis O. Egels.

Izemes pagasta tiesa,

Valkas aprīķi, pamatodamās uz savu lēmumu no 1927. gada 8. oktobra un pagasttieses not. 11. d. 222. un 224. p., ar šo uzaicināta 1913. g. 31. maijā minētā šī pagasta „Riekstu” mājas № 53” ipašnieka Jāņa Jāndi. Bovincis mantiniekus un citas personas, kam būtu kādas tiesības - vai prasības uz atstato mantojumu, pieteikt tās šai pagasttiesei sešu mēnešu laikā, skaitot no šī sludinājuma iespēšanas dienas „Valdības Vēstnesi” trešo reizi.

Pēc šī laika notecešanas nekādas prasības netiks vairs ievērotas un pieteikušies likumīgi mantinieki apstiprināti savās tiesībās.

Priekšēdātājs E. Grīnbergs. 2. Darbvedis O. Egels.

Latgales zemes grāmatu atjaunošanas komisija,

uz Kāsimira un Zenona Aloiza dēlu Žogotu lēgumu par nekustamas mantas, sastāvošas no Gusaru sādžas zemniekiem piešķirtās zemes viensētas pēc plāna zem № 3, platībā 9 desetīnas 919 km. aisi, atrodās Ludzas aprīķa Nautrēnu (senāk Zajāmužas) pagastā, ievēšanu zemes grāmatu reģistri, — uzaicināta visas personas, kurām ir kādas tiesības uz minēto nekustamo manto, ienīgēt komisijai par to pazīnojumu 4 mēnešu laikā, skaitot no izsludināšanas dienas „Valdības Vēstnesi”, pretējā gadījumā nepieteiktās tiesības skaitīsies par iznīcinātām un minētām līdzējējā varētu tikt ievests Latgales zemes grāmatu reģistri par norādītās nekustamas mantas ipašniekiem bez kādiem aprobēžojumiem ar neapstrīdamas pārdošanas un hipotēkarisku apgrūtinājumu tiesībām.

Daugavpili, 1928. g. 17. martā. 32200 № 1949

Komm. priekš. v. E. Krikis. 32197 Sekr.-darb. J. Strazds.

Latgales zemes grāmatu atjaunošanas komisija,

uz Andreja Pētera dēla Egliša-Sagāmeža lēgumu par nekustamas mantas, sastāvošas no Botvino pustošas zemes gabala, platībā 20 desetīnas vairāk vai mazāk, atrodās Jaunlatgales (bij. Ludzas, senāk Ostrovas) aprīķa Kacēnu pagastā, ievēšanu zemes grāmatu reģistri, — uzaicināta visas personas, kurām ir kādas tiesības uz minēto nekustamo manto, ienīgēt komisijai par to pazīnojumu četrā mēnešu laikā, skaitot no šī sludinājuma iespēšanas dienas „Valdības Vēstnesi” pretējā gadījumā nepieteiktās tiesības par iznīcinātām un minētām līdzējējā varētu tikt ievests Latgales zemes grāmatu reģistri par norādītās nekustamas mantas ipašniekiem ar neapstrīdamas pārdošanas un hipotēkarisku apgrūtinājumu tiesībām.

Daugavpili, 1928. g. 17. martā. 32200 № 1949

Komm. priekš. v. E. Krikis. 32197 Sekr.-darb. J. Strazds.

Latgales zemes grāmatu atjaunošanas komisija,

uz Andreja Pētera dēla Egliša-Sagāmeža lēgumu par nekustamas mantas, sastāvošas no Botvino pustošas zemes gabala, platībā 20 desetīnas vairāk vai mazāk, atrodās Jaunlatgales (bij. Ludzas, senāk Ostrovas) aprīķa Kacēnu pagastā, ievēšanu zemes grāmatu reģistri, — uzaicināta visas personas, kurām ir kādas tiesības uz minēto nekustamo manto, ienīgēt komisijai par to pazīnojumu četrā mēnešu laikā, skaitot no šī sludinājuma iespēšanas dienas „Valdības Vēstnesi” pretējā gadījumā nepieteiktās tiesības par iznīcinātām un minētām līdzējējā varētu tikt ievests Latgales zemes grāmatu reģistri par norādītās nekustamas mantas ipašniekiem ar neapstrīdamas pārdošanas un hipotēkarisku apgrūtinājumu tiesībām.

Daugavpili, 1928. g. 17. martā. 32200 № 1949

Komm. priekš. v. E. Krikis. 32197 Sekr.-darb. J. Strazds.

Latgales zemes grāmatu atjaunošanas komisija,

uz Andreja Pētera dēla Egliša-Sagāmeža lēgumu par nekustamas mantas, sastāvošas no Botvino pustošas zemes gabala, platībā 20 desetīnas vairāk vai mazāk, atrodās Jaunlatgales (bij. Ludzas, senāk Ostrovas) aprīķa Kacēnu pagastā, ievēšanu zemes grāmatu reģistri, — uzaicināta visas personas, kurām ir kādas tiesības uz minēto nekustamo manto, ienīgēt komisijai par to pazīnojumu četrā mēnešu laikā, skaitot no šī sludinājuma iespēšanas dienas „Valdības Vēstnesi” pretējā gadījumā nepieteiktās tiesības par iznīcinātām un minētām līdzējējā varētu tikt ievests Latgales zemes grāmatu reģistri par norādītās nekustamas mantas ipašniekiem ar neapstrīdamas pārdošanas un hipotēkarisku apgrūtinājumu tiesībām.

Daugavpili, 1928. g. 17. martā. 32200 № 1949

Komm. priekš. v. E. Krikis. 32197 Sekr.-darb. J. Strazds.

Latgales zemes grāmatu atjaunošanas komisija,

uz Andreja Pētera dēla Egliša-Sagāmeža lēgumu par nekustamas mantas, sastāvošas no Botvino pustošas zemes gabala, platībā 20 desetīnas vairāk vai mazāk, atrodās Jaunlatgales (bij. Ludzas, senāk Ostrovas) aprīķa Kacēnu pagastā, ievēšanu zemes grāmatu reģistri, — uzaicināta visas personas, kurām ir kādas tiesības uz minēto nekustamo manto, ienīgēt komisijai par to pazīnojumu četrā mēnešu laikā, skaitot no šī sludinājuma iespēšanas dienas „Valdības Vēstnesi” pretējā gadījumā nepieteiktās tiesības par iznīcinātām un minētām līdzējējā varētu tikt ievests Latgales zemes grāmatu reģistri par norādītās nekustamas mantas ipašniekiem ar neapstrīdamas pārdošanas un hipotēkarisku apgrūtinājumu tiesībām.

Daugavpili, 1928. g. 17. martā. 32200 № 1949

Komm. priekš. v. E. Krikis. 32197 Sekr.-darb. J. Strazds.

Latgales zemes grāmatu atjaunošanas komisija,

uz Andreja Pētera dēla Egliša-Sagāmeža lēgumu par nekustamas mantas, sastāvošas no Botvino pustošas zemes gabala, platībā 20 desetīnas vairāk vai mazāk, atrodās Jaunlatgales (bij. Ludzas, senāk Ostrovas) aprīķa Kacēnu pagastā, ievēšanu zemes grāmatu reģistri, — uzaicināta visas personas, kurām ir kādas tiesības uz minēto nekustamo manto, ienīgēt komisijai par to pazīnojumu četrā mēnešu laikā, skaitot no šī sludinājuma iespēšanas dienas „Valdības Vēstnesi” pretējā gadījumā nepieteiktās tiesības par iznīcinātām un minētām līdzējējā varētu tikt ievests Latgales zemes grāmatu reģistri par norādītās nekustamas mantas ipašniekiem ar neapstrīdamas pārdošanas un hipotēkarisku apgrūtinājumu tiesībām.

Daugavpili, 1928. g. 17. martā. 32200 № 1949

Komm. priekš. v. E. Krikis. 32197 Sekr.-darb. J. Strazds.

Latgales zemes grāmatu atjaunošanas komisija,

uz Andreja Pētera dēla Egliša-Sagāmeža lēgumu par nekustamas mantas, sastāvošas no Botvino pustošas zemes gabala, platībā 20 desetīnas vairāk vai mazāk, atrodās Jaunlatgales (bij. Ludzas, senāk Ostrovas) aprīķa Kacēnu pagastā, ievēšanu zemes grāmatu reģistri, — uzaicināta visas personas, kurām ir kādas tiesības uz minēto nekustamo manto, ienīgēt komisijai par to pazīnojumu četrā mēnešu laikā, skaitot no šī sludinājuma iespēšanas dienas „Valdības Vēstnesi” pretējā gadījumā nepieteiktās tiesības par iznīcinātām un minētām līdzējējā varētu tikt ievests Latgales zemes grāmatu reģistri par norādītās nekustamas mantas ipašniekiem ar neapstrīdamas pārdošanas un hipotēkarisku apgrūtinājumu tiesībām.

Daugavpili, 1928. g. 17. martā. 32200 № 1949

Komm. priekš. v. E. Krikis. 32197 Sekr.-darb. J. Strazds.

Latgales zemes grāmatu atjaunošanas komisija,

uz Andreja Pētera dēla Egliša-Sagāmeža lēgumu par nekustamas mantas, sastāvošas no Botvino pustošas zemes gabala, platībā 20 desetīnas vairāk vai mazāk, atrodās Jaunlatgales (bij. Ludzas, senāk Ostrovas) aprīķa Kacēnu pagastā, ievēšanu zemes grāmatu reģistri, — uzaicināta visas personas, kurām ir kādas tiesības uz minēto nekustamo manto, ienīgēt komisijai par to pazīnojumu četrā mēnešu laikā, skaitot no šī sludinājuma iespēšanas dienas „Valdības Vēstnesi” pretējā gadījumā nepieteiktās tiesības par iznīcinātām un minētām līdzējējā varētu tikt ievests Latgales zemes grāmatu reģistri par norādītās nekustamas mantas ipašniekiem ar neapstrīdamas pārdošanas un hipotēkarisku apgrūtinājumu tiesībām.

Daugavpili, 1928. g. 17. martā. 32200 № 1949

Komm. priekš. v. E. Krikis. 32197 Sekr.-darb. J. Strazds.

Latgales zemes grāmatu atjaunošanas komisija,

uz Andreja Pētera dēla Egliša-Sagāmeža lēgumu par nekustamas mantas, sastāvošas no Botvino pustošas zemes gabala, platībā 20 desetīnas vairāk vai mazāk, atrodās Jaunlatgales (bij. Ludzas, senāk Ostrovas) aprīķa Kacēnu pagastā, ievēšanu zemes grāmatu reģistri, — uzaicināta visas personas, kurām ir kādas tiesības uz minēto nekustamo manto, ienīgēt komisijai par to pazīnojumu četrā mēnešu laikā, skaitot no šī sludinājuma iespēšanas dienas „Valdības Vēstnesi” pretējā gadījumā nepieteiktās tiesības par iznīcinātām un minētām līdzējējā varētu tikt ievests Latgales zemes grāmatu reģistri par norādītās nekustamas mantas ipašniekiem ar neapstrīdamas pārdošanas un hipotēkarisku apgrūtinājumu tiesībām.

Daugavpili, 1928. g. 17. martā. 32200 № 1949

Komm. priekš. v. E. Krikis. 32197 Sekr.-darb. J. Strazds.

Latgales zemes grāmatu atjaunošanas komisija,

uz Andreja Pētera dēla Egliša-Sagāmeža lēgumu par nekustamas mantas, sastāvošas no Botvino pustošas zemes gabala, platībā 20 desetīnas vairāk vai mazāk, atrodās Jaunlatgales (bij. Ludzas, senāk Ostrovas) aprīķa Kacēnu pagastā, ievēšanu zemes grāmatu reģistri, — uzaicināta visas personas, kurām ir kādas tiesības uz minēto nekustamo manto, ienīgēt komisijai par to pazīnojumu četrā mēnešu laikā, skaitot no šī sludinājuma iespēšanas dienas „Valdības Vēstnesi” pretējā gadījumā nepieteiktās tiesības par iznīcinātām un minētām līdzējējā varētu tikt ievests Latgales zemes grāmatu reģistri par norādītās nekustamas mantas ipašniekiem ar neapstrīdamas pārdošanas un hipotēkarisku apgrūtinājumu tiesībām.

Daugavpili, 1928. g. 17. martā. 32200 № 1949

Komm. priekš. v. E. Krikis. 32197 Sekr.-darb. J. Strazds.

Latgales zemes grāmatu atjaunošanas komisija,

uz Andreja Pētera dēla Egliša-Sagāmeža lēgumu par nekustamas mantas, sastāvošas no Botvino pustošas zemes gabala, platībā 20 desetīnas vairāk vai mazāk, atrodās Jaunlatgales (bij. Ludzas, senāk Ostrovas) aprīķa Kacēnu pagastā, ievēšanu zemes grāmatu reģistri, — uzaicināta visas personas, kurām ir kādas tiesības uz minēto nekustamo manto, ienīgēt komisijai par to pazīnojumu četrā mēnešu laikā, skaitot no šī sludinājuma iespēšanas dienas „Valdības Vēstnesi” pretējā gadījumā nepieteiktās tiesības par iznīcinātām un minētām līdzējējā varētu tikt ievests Latgales zemes grāmatu reģistri par norādītās nekustamas mantas ipašniekiem ar neapstrīdamas pārdošanas un hipotēkarisku apgrūtinājumu tiesībām.

Daugavpili, 1928. g. 17. martā. 32200 № 1949

Komm. priekš. v. E. Krikis. 32197 Sekr.-darb. J. Strazds.

Latgales zemes grāmatu atjaunošanas komisija,

uz Andreja Pētera dēla Egliša-Sagāmeža lēgumu par nekustamas mantas, sastāvošas no Botvino pustošas zemes gabala, platībā 20 desetīnas vairāk vai mazāk, atrodās Jaunlatgales (bij. Ludzas, senāk Ostrovas) aprīķa Kacēnu pagastā,

